

[Anne Grete Holmsgård]

med sine egne medlemmer og alle de mange tusinde sympatisører, som socialdemokratiet har.

Der skete nemlig det, at i 1970 barslede man med et socialdemokratisk forslag, der handlede om en langsigtet planlægning af boligbyggeriet og en egentlig planlægning af boligudviklingen i det hele taget, som jeg faktisk synes var ganske perspektivrig.

Dengang hed det ikke: vi skal have 12.000 almennyttige boliger. Dengang hed det: vi skal have 20.000 almennyttige boliger.

Dengang var det ikke bare lidt pæn lejerindflydelse. Dengang hed det: 50 pct. af lejerne kan kræve, at der bliver foretaget vedligeholdelse, og at der bliver foretaget forbedringer.

Dengang hed det også: tiden er løbet fra det system, der bygger på private udlejnings- ejendomme, og det er jo et synspunkt, som den tidligere boligminister hr. Erling Olsen har gentaget så sent som, jeg tror det var i 1980. Da foreslog man simpelt hen, at statens bygge- og boligfond blev udvidet over finansloven, så det blev muligt gradvis at opkøbe de privatejede ejendomme og omdanne dem til beboerstyrede, almennyttige boliger.

Dengang snakkede man også om en planlægning og en fordeling af det samlede almennyttige byggeri; specielt snakkede man om, at på hovedstadsplan ville det være rimeligt, at man havde en fordeling, hvor man tildelte kvoter eller andele til de enkelte kommuner. Det synes jeg ville være fint, og jeg synes ikke, det forslag har mistet sin aktualitet, når vi ser på, hvad det er for en udvikling, der har været i de 13 år, der er gået siden det socialdemokratiske forslag i hovedstadsområdet, for det, der er sket, er, at vi har fået en udvikling, hvor nogle kommuner har en andel af almennyttigt byggeri på 70 pct. og nogle kan præstere 3 pct., og vi ved godt, hvad der sker, nemlig at de kommuner, der har meget lidt, eksporterer de dårligst lønnede af deres indbyggere til de kommuner, der har meget almennyttigt byggeri.

De kan ikke anvise dem boliger: vips, over til Ishøj, vips, over til Tåstrup, vips, over til Albertslund, eller hvor de nu kan slippe af med dem. Derfor har det aspekt absolut ikke mistet sin betydning, men er faktisk blevet endnu mere vigtigt, end det var i 1970, da forslaget blev fremsat. Der var trods alt opgang i byggeriet, og der var ikke nær den

samme modstand mod, at man overhovedet byggede almennyttigt i en række kommuner, som der er i dag.

Som sagt er jeg skuffet, og jeg synes faktisk, det er brandærgeligt, når man hiver sit forslag op af skuffen igen, at man så ikke engang tager sig sammen til at lave ét, der er lidt bedre, og som er lidt mere – for nu at bruge et ord, som måske ikke er så gængs i socialdemokratiske kredse – visionært. Det synes jeg virkelig der ville have været en idé i. Så kunne vi være kommet over den tærskel, der hedder, at vi bare skal sidde og slås med de dér bavianer om, hvorvidt der skal være 9.000 eller 9.700 almennyttige boliger. Selvfølgelig er det vigtigt, at vi får 700 almennyttige boliger mere, men det er helt andre ting, der skal til, hvis der skal ske egentlige ændringer af boligpolitikken herhjemme.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg må gøre indsigelse imod, at man kalder medlemmerne af folketinget for bavianer.

Ordføreren vedrørende beslutningsforslag nr. B 2, angående fremme af boligbyggeriet, byfornyelsen og beboerdemokratiet, hr. Erling Olsen, har ordet.

Erling Olsen (S):

Det er rigtigt, som det er blevet sagt, at der ikke er noget epokegørende nyt i det socialdemokratiske forslag til folketingsbeslutning. Vi er i opposition, som vi var i regering. Vi radikaliseres ikke af at være i opposition, og der vil fortsat være folk, som vil føle behov for at stemme på partier til venstre for socialdemokratiet, så fru Anne Grete Holmsgård behøver ikke at være bange for at miste sit marked.

Så vil jeg sige, at vores forslag til folketingsbeslutning er fremsat for at vise den sammenhæng, vi synes der skal være i boligpolitikken, og det hænger også sammen med det forslag til en anden økonomisk politik, som socialdemokratiet har udarbejdet. Mere præcist kan jeg sige, at i det forslag står der, at øgede bevillinger til byfornyelse betød 500 mill. kr. Det er det tal, der står i vores forslag.

All right, dette skal ikke være en fortsættelse af åbningsdebatten. Den havde nok lydt sådan, som det har i dag, hvis de pågældende havde været politiske ordførere forleden,